

Вивчаємо мистецтво далекосхідного регіону через розріз музейної педагогіки в контексті онлайн-навчання

**Гуменюк Оксана,
вчитель вищої категорії, вчитель-методист,
вчитель початкових класів,
директор Миропільського ліцею Житомирської області,**

Пандемія дала нам нові виклики, нові можливості. Ми постійно маємо бути готовими їх прийняти, якщо хочемо чогось досягти та йти вперед. Життя не зупинилось, воно продовжується. Але в новому форматі: форматі ОНЛАЙН, форматі нового досвіду та нових перспектив. «Google в допомогу», - не один раз приходилось чути або казати самому. Але не знали, що саме він стане основним помічником і без нього ми не зможемо нічого. Якщо раніше можна було просто піти, поїхати, полетіти, щоб подивитись, дізнатись, зробити на згадку світлини самому особисто, то зараз всесвітня мережа стала «кругом спасіння».

Ми навчаємось через власний досвід, навчаємось, коли ділимося своїми знаннями з іншими.

А ще, ми можемо, виявляється, дистанційно відвідувати музеї! А чому б і ні! Адже не кожний мав змогу і в кращі часи відвідувати цікаві місця нашої планети. Вже давно стало популярним віртуальне, заочне відвідування музеїв. І це – класно!

А, коли дистанційно навчаємось, ми і самі можемо стати гідями та провести вас цікавими місцями, скажімо, прекрасної і неповторної Індії! Так-так. А для цього просто потрібно з цікавістю вивчати предмет мистецтво через самопізнання, саморозвиток.

Уявимо Індію величезним музеєм з її символом неземної краси й великого кохання Тадж-Махалом, величним комплексом в Кхаджурахо, із жіночими божествами природи, які стали еталоном індійської скульптури і визначили ідеал жіночої статури в мистецтві Індії на багато століть наперед. Адже індійська культура є однією з найстаріших і найрізноманітніших культур світу. Це має вирішальне значення для всієї Південної і Південно-Східної Азії. Вірування й релігії відіграють в Індії значну роль, це країна походження кількох світових релігій (індуїзм, буддизм, джайнізм, сикхізм), які своїм впливом формували культуру цієї країни. Майже незліченна мовна різноманітність і численні народності також впливали на специфіку та культурні особливості Індії. Країна не залишалася й поза загальними світовими тенденціями завдяки впливу ісламу та через європейські колоніальні держави, котрі також залишили свій слід у культурі Індії [1].

Створити буклет «Подорожуємо Індією», який був одним із домашніх завдань, не було важко. Навпаки – цікаво! Адже діти мають доступ до всього (майже). Головне – бажання. А воно є, тому що хочеться прийти в клас з цікавим, корисним і крутезно зробленим домашнім завданням.

Музейна педагогіка – це не нудні перегляди з підпертим підборідком і вдаваним розумінням прекрасного. Це погляд крізь віки, це бажання зануритись в прекрасний і таємничий світ нашої планети, на якій кожний куточок є музеєм, а все, що навколо – музейними експонатами.

Через пошук, дослідження, осмислення, через проникнення і уяву ми маємо можливість зануритись в таємниці, які створені людством,

познайомитись та поділитись ними з іншими.

Буклет готовий... Подорож здійснилась... Потрібно поділитись і надихнутись на нові

відкриття! А ще – зацікавити, щоб захотілось реально відвідати таємничу країну, яка є всесвітньо відомим музеєм вишуканості, цнотливості, взаємності, відданості, вірності, кохання. А тому і об'єкти були обрані саме ті, які демонструють всі якості духу Індії, її цінності та менталітет.

Звичайно, що в кожного своя думка. Але наше завдання: надихнути, зацікавити, допомогти уявити і поринути у віртуальний, а, можливо, і реальний світ «музею» на Далекому Сході.

Коли ми ділимося досвідом, коли бачимо очі тих, кого це захоплює та цікавить, надихаємось новими ідеями та проєктами.

На часі, в період розбудови НУШ, питання розвитку музейної педагогіки, як ніколи стає актуальним та корисним. Молодшим школярикам було напрочуд цікаво здійснити віртуальну екскурсію, яку для них провели десятикласники (звичайно, враховуючи карантинні обмеження). Було багато запитань, на які вони отримали вичерпні професійні відповіді.

А слова дітей: «...було так цікаво, що мені здалося, ніби я в ту мить потрапила до казкової Індії!!!» Чи не це є головним для екскурсовода? Чи не хотілося б кожному гідно почути слова подяки, захвату від почутого і захоплення від манери ведення екскурсії?!

Робота зроблена напрочуд гарно. Тема засвоєна. Маршрут прокладений. Буклет випущений. Екскурсія вдалась!

Музейна педагогіка відкриває нам все нові та нові можливості і сама постійно оновлюється: стає сучасною, креативною, критичною, захопливою. Маємо завдяки цьому напряду багато задумів, робимо всі кроки, щоб можна було певно сказати: «Виклики пандемії для нас зовсім не страшні. Ми не боїмося їх, а, навпаки, бачимо нові можливості та перспективи розвитку. Тільки вперед!»

Список літератури:

1. <https://cutt.ly/GRJgs7a>
2. Світлини з власного архіву автора. Буклет Діани «Подорожуємо Індією».